

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

29. Quando maritatae possint facere eleemosynam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

Quando maritata possint facere Eleemosynam.

CAPVT XXIX.

PRæter illos generales casus, in quibus licet cuilibet inferiori facere eleemosynam, sunt etiam aliqui, in quibus licet vxoribus.

Primus est, cum sciunt gaudere, & lætari ipsarum coniuges, cum ipsæ faciunt eleemosynam, licet numquam facultatem expressam fecerint.

Secundus, cum maritus est amens: tunc enim rei administratio relicta est vxori.

Tertius, cum profectus est in longinquam regionem.

Quartus, cum ipse reliquit rei administrationem ipsi vxori.

Quintus, cum determinat certam summam pecuniæ quotannis ipsi vxori, pro ipsius expensis. Ipsa autem adstringit se, nec expendit multum, vt aliquid residuum sit, ex hoc potest tunc facere eleemosynam.

Sextus, cum ipse maritus est multum auarus, nec vult facere eleemosynam, etiam cum debet, tunc vxor potest facere, exemplo Abigail, 1. Reg. 25. quæ donauit Dauid, viro suo nesciente.

Septimus, cum ipsa, vltra dotem, aliquid habet proprium, vnde possit facere eleemosynam, sicut potest dispensare in alijs, vt ipsi libuerit.

Octauus, cum proprio labore lucratur aliquid: ex hoc potest facere eleemosynam; quamuis non in omni loco id fiat; nam in Hispania, quæ mulier proprio labore lucratur, sunt etiam communia marito.

Nonus, cum aliquis donat mulieri ipsi aliquid, tunc potest de illo erogare eleemosynam.

Decimus, potest etiam de pecunijs, quas male lucratur, puta, per adulterium: harum enim domina est, & potest distribuere, vt ipsi placuerit, vt habet Sor. 4. de iustit. quæst. 7. artic. 1.

Rursus vndecimus, potest de re, etiam communi marito, facere eleemosynam modicā, propter quam non fiet pauper, nec incidet in inopiam. Hæc omnia procedunt, quando non

est

est licentia mariti, qui caput est vxoris, quantum ad rei familiaris administrationem: nam cum est talis licentia, tunc potest erogare absolute eleemosynam.

Quomodo filij familias, & famuli possint eleemosynam facere.

CAPVT XXX.

Filij etiam familias non possunt facere eleemosynas, nisi in quibusdam casibus, præter illos generales.

Primus, quando habent aliquot bona, quæ in bello consequuti sunt, quæ dicuntur bona castrensia.

Secundus, quando iter faciunt, pro quo peragendo, certam summam à patre accipiunt: tunc possunt ex hac facere eleemosynam.

Tertius, cum manet extra domum, in studijs, & vniuersitatibus, vel alijs locis, ad negotia aliqua, accipiuntque summam pro sustentatione: tunc, se in expensis restringendo, possunt erogare residuum in eleemosynam.

Quartus, cum habent aliquod officium publicum; vt, cum sunt Notarij, Aduocati, Medici: vel aliquam habent dignitatem Ecclesiasticam, aut beneficium; tunc ex redditibus, aut ex ijs, quæ lucrantur, possunt erogare eleemosynam.

Quintus, cum sunt eleemosynæ reuues, & modicæ.

Sextus, cum sciunt parentes suos gaudere, quod erogent tales pauperibus eleemosynas. In his casibus possunt filij familias facere eleemosynas: serui autem, & famuli, de rebus dominorum non possunt facere eleemosynas, extra casus communes, nisi modicum quid sit, & rarò: vnde isti dispensatores, &

villici dominorum non possunt de re domini, ipso nesciente, facere eleemosynam, nisi rarò, idque modicum. Ex his patet, qui possint

facere eleemosynam.

(. .)

Qui-